

A.Qodiriy nomidagi JDPI «O'zbek tili va Adabiyoti» fakulteti 3- bosqich 301 - guruh talabasi ASHUROVA MAFTUNAning “XX asr o'zbek adabiyoti tarixi” fanidan

KURS ISHI

MAVZU: «Muhammad Yusuf ijodida vatan mavzusi.»

Bajardi: Ashurova M

Tekshirdi: Jo'rayev M

Jizzax – 2014 y

Mavzu: Muhammad Yusuf ijodida vatan mavzusi.

Reja:

I. Kirish:

Qalami qalbi bilan hamohang shoir.

II. Asosiy qism:

- a) Yurt muhabbatini o'zgacha ohang va takrorlanmas misralarda tariflagan shoir she'riyatiga bir nazar.
- b) Vatan mehridan yaralgan navolar.
- c) Istiqoldan ilhomlangan ijodkor asarlarida shukronalik faxr – iftixor tuyg'ulari tarannumi.

III. Xulosa:

Muhammad Yusuf she'riyati o'zbek xalqi mentalitetini ochib beruvchi she'riyatdir.

Ko'hna tol beshikdan boshlangan olam,
Senga iddaolar qilmay sevaman.
Bir kuni singlim deb,
Bir kuni onam –
Vatan,
Kimligingni bilmay sevaman.
(Muhammad Yusuf)

Shoir, yozuvchi – umuman ijodkorlar o'y hayollari , qalb haqiqatlarini o'z ijod na'munalarida ifoda eta olish imkoniyatiga ega bo'lgan, olloh nazari tushgan iste'dod egalaridir. Ya'ni qalbidagi his – tuyg'ulari, kechinmalarini hech qanday zo'riqishlarsiz tiliga jo qila olgan, qalamida ifoda eta olgan insongina haqiqiy ijodkor sanaladi. Bunday ijodkorlarning asarlari insonning eng shaffof maskani – qalbdan chiqqanligi uchun o'z ihlosmandlarini tez topadi va yuraklarda mangu yashaydi.

Biz xalqimiz ardoqlagan shoir Muhammad Yusuf ijodini yuqoridagi fikrlarga eng yuksak na'muna sifatida olishimiz mumkin. Zero, shoir qalami qalbi bilan hamohang ijodkor edi. U nimaiki yozsa qalbdan yozar, har qanaqa ortiqcha tashbehlarsiz ifoda etar edi. Shu sabab ham uninh she'rlari kirib bormagan xonodon, navolarini tinglamagan inson topilmaydi.

Keng kitobxon va xalqimiz orasida Muhammad Yusuf she'riyatiga nisbatan “ o'qish va tushunish oson, sodda va samimiy yozilgan” degan fikrlar ko'p bor aytiladi dar haqiqat shoir she'rlari

sodda va ravon o'qiladi. "Ammo unga o'xshatib yozib ko'ringchi? qo'llingizdan kelmaydi! Uning oson yoziladiganga o'xshab ko'rinadigan misralari muhlislarini yig'latadi, kuldiradi o'z og'ushiga tortib oladi". Xo'sh buning siri nimada edi? Bu savolga qisqa qilib shoir qalbining tozzaligi va samimiyligi deb javob berish mumkin. Chunki bunda ijod qilish uchun albatta katta va samimiy qalb egasi bo'lishi kerak. O'zi kuylayotgan insonlarni xalqni va vatanini chin dildan seva olishi kerak.

Muhammad Yusuf she'riyatining bosh mavzusi mehr – muhabbat, sevgi – sadoqat kabi insoniy tuyg'ular va bu tuyg'ularning bosh omili, gul toji bo'lgan vatanga bo'lgan cheksiz muhabbat va ehtiromni tarannum etish sanaladi. Shoir "Ishori dil" she'rida shunday yozadi:

Vatan – yuragimning olam panohi

Bu dunyo bukri bir jiydangning shoxi.

Ko'zim yoshi bilan sug'orib gohi,

Ko'ksimda o'stirgan gulday sevaman.

Vatan uni tarannum etmagan , kuylamagan ijodkor topilmasa kerak. Chunki, ijodkor uchubn o'zi tug'ilib o'sgan maskani – vatanini kuylashdek zavqli va sharfli baxt bo'lmaydi. Vatan mavzusida yozilgan asarlarning tub mohiyati bir bo'lsada lekin ularning hech biri bir – biriga o'xshamaydi. Shu o'rinda Muhammad Yusuf ijodida asosiy o'rinlarda turuvchi vatan mavzusidagi she'rlar o'zgacha ohang va takrorlanmas misralarda jo bo'lganligi sababli

yorqin va ta'sirchan deyishimiz mumkin. Ya'ni shoir lirikasida hech kim tasavvur qilmagan lekin mos keladigan tashbehlarni, o'xshatishlarni ko'ramiz. Bunday o'xshatishlar boshqa hech bir ijodkor she'riyatida uchramasligini shoir asarlarning o'ziga xos baddiy tili deyishimiz mumkin. Masalan, vatan haqida yozgan shoirlarning hech biri hali vatanni onaga, singilga o'xshatgan emas yoki vatanning tol beshikdan boshlanishini faqat shu ijodkorgina o'z asarida ilk bor qo'llagan. Vatanning bog' – rog'larini, so'lim go'shalarini tarannum etganlar ko'pdir. Lekin hech kim vatanni “yuragimning olampanohi” deb uning “bukri bir jiyydasining shoxi” ni kuylagan emas. Va yo “tilimning ostida navvot – zarimsan, sen mening yagona payg'ambarimsan” degan tashbehlarni Muhammad Yusuf she'riyatidagina ko'rishimiz mumkin.

Yuqorida takidlaganimizdek shoir vatan haqidagi she'rlarining ko'pchiligida vatanni onaga, singilga va opaga mengzadi. Masalan, “Vatanim” she'rida:

Shodon kunim gul otgan sen,

Chechak otgan izimga,

Nolon kunim yupatgan sen,

Yuzing bosib yuzimga,

Singlim deymi,

Onam deymi,

Hamdardu – hamhonam deymi,

Oftobdan ham o'zing mehri,

Ilig'imsan vatanim.

Darhaqiqt, bolaning ilk qadamini ko'rgan ona uchun bundanda ortiq quvonch bo'lmaydi. Ona kabi vatan ham bag'rida yashayotgan xalqining yutuqlaridan, shodon kunlaridan sevinadi. Uning yo'llariga gul – u maysalar tutadi. Opa – singil kabi ko'ngli xira vaqtlarda hamdardu – hamroh bo'ladi. Ko'rinib turibdiki, shoir oddiy hayotiy voqealar asosida ajoyib o'xshatishlar va teran falsafiy mushohadaga ega bo'lgan misralar yaratgan.

Shoir vatanni qanday sevishini “Ishori dil” she'rida shunday izohlaydi:

Cho'ksang, tur singlim deb,

Soching silayman.

So'ksang opam deyman,

Umring tilayman.

Sendan ranjimayman,

Gina qilmayman-

Xoh xo'mray, xoh jilmay,

Birday sevaman.

Xalqimizda haqiqiy er yigit onasi va opa – singlini himoya qilishi , ularga tog'dek suyanch bo'lishi kabi hislatlar border. Opa –

singil kabi vatan ham himoyaga, tog'dek suyanch bo'ladigan er yigitlarga tayanadi.

Shoir ushbu tushunchalarni teran anglab, vatanni singilga va opaga mengzagan bo'lsa ne ajab.

Shoir she'rlarini tahlil qilar ekanmiz misralardagi emotsionallikni tasirchanlikni yuzaga chiqarishda badiiy san'atlar poetik sintaksis va poetic fonekaning o'zni katta bo'lganligiga guvoh bo'lamiz. Uning vatan mavzusidagi she'rlarida badiiy san'atlardan talmeh va tashbeh, tazzoddan keng foydalanganligini ko'rishimiz mumkin. Qolaversa, poetic sintaksis vositalari bo'lgan ritorik so'roq, ritorik, aniteza, apostrafa epifara kabi turlaridan foydalanib ajoyib misralar yaratgan. Masalan, o'zbek xalqining turmush tarzini ko'rsatib beruvchi “ Qora qumg'on she'rida apostrafa san'ati she'rning emotsianalligini vujudga keltirgan

Momom senga olov yoqqan,

Qora qumg'on, qora qumg'on.

Bobomni ham o'zing boqqn,

Qora qumg'on, qora qumg'on.

Muhammad Yusuf ijodidan “O'zbekistan” she'ri o'zining hissiy bo'yoqdorligi, jozibadorligi bilan va ko'plab insonlarning vatanga bo'lgan cheksiz muhabbatini ifoda etib kelganligi bilan alohida o'rin tutadi. Jumladan,

O, ota makonim,

Onajon o'lkam

O'zbekiston, jonim to'shay soyangga

Senday mehribon yo'q,

Seningdek ko'rkam,

Rimni alishmasman beda poyingga.

- Deb boshlanuvchi bu she'r satrma – satr, bandma – band tasirchanligini oshirib boradi. Guvohi bo'lganingizdek birinchi bandda insoniyat sivilizatsiyasining birinchi durdonasi bo'lmish Rimni o'zining keng beda poyasiga teng ko'rmagan shoir ikkinchi bandda yurtining serjilo tabiatini tarannum etib, “Qayga borsam suyak boshni tik tut deb, tog'laring izimdan ergashib yurar” - deya kuylaydi.

Uchinchi bandda esa shoir bir o'zbek farzandi sifatida undan ko'rk – hasham, dabdaba begonaligini, uning uchun oilasi bag'ri hammasidan ustunligini quydagicha ta'riflaydi:

Ko'rdim suluvlarning eng faranglarin,

Yo xudbinman yo sodda kasman men –

Parijning eng go'zal restaranlarin,

Bitta tandiringga alishmasman men.

To'rtinchi bandda yurtidan hech qachon ko'ngil uzib ketolmasligini, sal uzoqlashsa ko'zdan uyqu, dildan halovat qochishiga iqror bo'ladi. Keyingi bandda esa

Bildimki baridan ulug'im o'zing,

Bildimki, yaqini shu tuproq menga

Bahorda bahmalda tug'ilgan qo'zing,

Arab ohusidan azizroq menga –

- deya vataniga bo'lgan cheksiz muhabbatini, dunyodagi jamiki boylik vatanning bir siqim tuprog'idan aziz emasligini takidlab, oxirgi bandda yurtiga bo'lgan muhabbatiga tugal fikr aytadi:

Sen bilan o'tgan har kun bayram – bazm,
Sensiz bir on qolsam vaxmim keladi,
Seni bilganlarga qilaman ta'zim,
Seni bilmaslarga raxmim keladi.

Ko'rib o'tganimizdek Muhammad Yusuf ijodidagi vatan mavzusidagi she'rlar o'zini teranligi va ohangraboligi bilan ajralib turadi. Bunday she'rlar esa o'z – o'zidan , oddiy so'zlarning ketma – ket saf tortishidan yuzaga kelmaydi. Balki, vatanga bo'lgan mehr – muhabbat mevasi sifatida qalbdan to'kiladi. Shoir vatanini kuylar ekan uni o'zligidan ajratib, maddohlik bilan kuylamadi. Ya'ni uning faqatgina yaxshi tomonlarini ko'rib, og'riqli nuqtalariga qo'l siltab ketmadi. Uni boricha sevdi, ardoqladi uni yuksaltirishga intildi. Zero, haqiqiy vatanparvarlik ham shunday bo'ladi. Haqiqiy vatanparvar inson o'zi tug'ilib o'sgan joyni xalqini bor – yo'g'i bilan sevadi. Bu haqda Abdulla Oripov shoir shunday degan edi:

Vatanlar, vatanlar mayli gullasin,
Bog' unsin, manguлик muzda ham ammo,
Xalqim seni faqat boyliklaring uchun,
Sevgan farzand bo'lsa kechirma also,

Muhammad Yusuf she'riyatini kuzatsak “ Vatan ostonadan boshlanadi” degan naqlning naqadar rost ekanligiga guvoh bo'lamiz.

Chunki vatan mavzusidagi she'rlarining boshi o'zi tug'ilib o'sgan Andijon voqasiga, Qovunchi qishlog'iga uning o'ziga xos udum va an'alariga bag'ishlangan. Masalan, “Nechun” she'ri fikrimiz dalilidir:

Nechun qulluq qilmay Andijonga men,
Shu yurtida tug'ildim, shu yurtida o'sdim,
Agar do'stim bo'lsa, bitta u do'stim –
Nechun qulluq qilmay Andijonga men!
Shu aziz tuproqdir, shu qadim qo'rg'on,
Dunyoga Boburdek shohlarni bergan,
Mohlaroyimlarning sochlarin o'rgan,
Nechun qulluq qilmay Andijonga men.

Shoir o'zi tug'ilib o'sgan joyini kuylar ekan also “mahalliychilikga” bormaydi. Balki, O'zbekiston yaxa'lit bir vatan bo'lsa Andijon uning bir bo'lagi ekanligini ta'kidlaydi. Bu haqida quyidagi misralar keltiriladi:

Saylab yurt ajratmoq fe'limga yiroq,
Buxor minorlari ko'nglim etar tog',
Menga Samarqand ham azizdir biroq,

Nechun qulluq qilmay Andjonga men.

Keyingi misrada esa shoir o'zi tug'ilib o'sgn joyning bir vakili ekanligini, uning uchun jonini ham ayamastligini keltiradi:

Tuprog'i jannatdek qilguvchi g'amza,

Men o'sha yam – yashil vodiya maysa.

Ming jonim sadag'a, bitta jilmaysa ,

Nechun qulluq qilmay Andijonga men.

Shoirning “ Qora quyosh” dostoni xalq vatan mavzusidagi asarlar orasida eng o'ychanligi, achchiq alam va armonlarga to'laligi bilan ajralib turadi. Chunki bu doston mustabit tuzim davrida xalqimiz boshiga tushgan musibatlar xalqning asl , iste'dodli farzandlarining xalq dushmani sifatida yo'q qilinganligi , aslida kim dushman ekanligini bilmasdan, xalq boshiga qora kunlar slogan “ Vallamat” larni e'zozlab kelgan sodda xalqimizga achinish qabilida yozilgan asardir. Qolaversa, bu dostonda shoir qalbining mustabid tuzimga bo'lgan cheksiz isyoni aks etgandir. Dostonning ayniqsa oxirga bandlari yuragi uyg'oq o'quvchini yig'latmasdan, o'ylantirmasdan qo'ymaydi:

Tushumga kiradi Qodiriy bobom:

Bolam oqibating yo'q ekan bolam,

Bo'lsa agar mening go'rimni top, der,

Keli ochiq qolgan ko'zimni yop, der

Yoki. . .

Yotar alp qomatli bahodirlar qator,

Akmallar,

Qodirlar,

Shokirlar yotar,

Yotar Fayzullolar ,

Yotar Ahmadlar,

Xudo raxmat qilgan, xudo raxmatlar.

Muhammad Yusuf vatanimiz mustaqillikka erishgan chog'da eng quvongan , buday dorilomon kunar kelganiga shukronalar aytgan insnlardan bo;lsa kerak. Zero, shoirning ijodi istiqloлга erishilgach keng quloch yoydi, ovozi barilla yangradi. Dilida qotib qolgan orzu – armonlarini she'rlarida to'kib soldi. Uningvatan haqida yozgan har bir she'ri xalqimizning diliga kirib bordi va xuddi ularning dilidagi gaplardek yangradi. She'rlari qo'shiq bo'lib el orasida eng zo'r madhiyaga aylandi. Chunki, Muhammad Yusufgina "Hech kimga bermaymiz, seni O'zbekiston" deb mustaqillikning ilk ayozli davrlaridayoq barilla aytolgan edi". Uning " Xalq bo'l, elim" she;rini o'qisak, shoir qalbida kechgan jo'shqinlikni, shukronalik va faxr – iftixor tuyg'ularini sezamiz. She'ring birinchi bandida o'tgan buyuk ajdodlarga munosib bo'lish uchun birlashishga – xalq bo'lishga chorlanadi:

Qadim yurtga qaytsin qadim navolarim,

Qumlar bosib qurimasin daryolarim,

Alpomishga alla aytgan momolarim.

Ruhini shod etay desang xalq bo'l elim.

Ikkinchi bandida esa shoir o'zbek xalqining shonli o'tmishiga ishora qilinib g'ururlanadi:

Dunyoga boq, qaddi sendek kim bor yana,

Dovrug'i ham dardi sendek kim bor yana,

Xalq bo'lishga haddi sendek kim bor yana,

Moziyni yod etay desang xalq bo'l, elim

Keyingi bandda ham aynan shu fikr asosli dalillar bilan yanada kuchaytiriladi:

Sen tebratgan beshigini Sohibqiron,

Sening bolang yulduzlarga qo'ygan Narvon,

Bir mayizni qirqqa bo'lgan bir tanu – jon,

Kunlaringga qaytay desang xalq bo'l, elim.

To'rtinchi bandda esa shoir O'zbekistonning istiqloлга erishganidan boshi ko'kka yetib, quvonchini yashirmasdan yozadi:

Daryo bo'lib jo'shgin endi zavqi ulug',

Bayramingd sevinch ko'z yoshingga qulluq,

Yurtim degan ja'sur Yurtboshingga qulluq,

Unga qanot bo'lay desang xalq bo'l, elim.

So'nggi bandda ham bu tuyg'ular yanada jo'sh urib yoziladi va birdamlikka, sobitlikka chaqiradi:

Bo'lar elning bolalari bir – birin der,

Bo'lmas elning bolalari bir – birn yer,

Bir bo'l endi , qadri baland qadringni ker,

Xalq bo'l elim, xalq bo'l elim, xalq bo'l elim!

Shoirning “Inshaolloh” deb nomlanuvchi she'ri ham istiqloldan ilhomlanib yozilgan bo'lib, unda shukronalik ertangi yorug' keljakka bo'lgan to'la – to'kis ishonch tuyg'ularini ko'ramiz.

O'zbekiston, bo'yi basting ko'rsat endi,

Paxlavonim, yetdi senga navbat endi,

Olam uzra xilpirasin abad endi –

Sohibqiron Temur tug'I – yashil bayroq,

Inshaolloh !

Keyingi bandda esa erk, mustaqillikning naqadar ulug' ne'mat ekanligi, uning o'z – o'zidan qo'lga kiritilmasligi, uni asrash har bir farzandning muqaddas burchi ekanligi ta'kidlanadi.

Erk degani o'zi kelib eshik qoqmas,

Jon chekmasang osmonlardan omad yog'mas.

Qatoringda botirlaring bo'lsin og'mas.

Gurkirasin Alpomishlar o'tgan tuproq.

Inshaolloh!

Uchunchi bandda xalqimizning o'tmishi buyuk ekanligi shunga monand kelajagi ham buyuk bo'lishiga ishora bor:

Qadim oltin beshik avlodi maskanisan,

Alisherlar, Ulug'beklar vatanisan.

Yashnagani – o'z asliga qaytganisan,

Turon yurtda yonsin qayta so'ngan chiroq,

Inshaolloh!

To'rtinchi bandda esa xalqimizning o'ziga xos mintaliteti va uning urf – odatlari mudom bor bo'lishi haqida fikrlar , niyatlar o'z ifodasini topadi:

Alla aytsang ayvoningda uxlar quyosh,

Senga mudom imon yo'ldosh, islom yo'ldosh,

Bor bo'lsin shu qirq o'rim soch, o'smali qosh,

Oq yaktaku, beqasam to'n, shohi belbog',

Inshaolloh!

So'ngi band xalqni birdamlikka chorlash xalqimizning buyuk yaratuvchanik kuchiga ishonch bilan yakunlanadi.

Totuv yurtida yantoq o'zin tog' aylagay,
Bir – birin qo'llagan el kam bo'lmagay,
Bolalari Turkistonni bo'g' aylagay,
Abad yashar, xazon bilmas endi bu bog'
Inshaolloh!

Shoirning mustaqillik shukhi barilla yangragan she'rlari orasida “o'zbekmomo” she'rini eslamalikning iloji yo'q chunki bu she'rda o'zbek xaqining o'ziga xos xususiyatari , turmush tarsi, buyuk daholarga beshik ekanligi aks etilgandir:

Farishtalar fayzi yog'ar yuzlaringizdan,
Arimasin quvonch endi, o'zbek momo,
Yursang oftob ergashadi izlaringizdan,
Oftob bo'lib nur soch endi o'zbek momo.

Ikkinchi bandda ota – bobolarimizning asriy orzusi bo'lgan mustaqillikka erishganimizga ishora etiladi:

Keldi qaytib yot yurtlardan karvonlaring,
Qong'irog'I ko'ngsingdagi armonlaring,
O'zingniki o'zing yopgan shirmonlaring,
Senga tegmas qirmoch endi o'zbek momo.

Keyingi sarlarda xalqimizning o'sha yetmish yildan ziyod sohta g'oyalar olamida yashaganligi va ularning sarob bo'lib chiqqanligi

endilikda vatanimiz o'z erkini qo'lga kiritgan bu davrda uning keljagi buyuk davlat bo'lishi uchun astoyidil kurashmoq lozimligi ifadalangan.

Saroblarga sajda qildik yetmish yil biz,

Yo'q vatanni vatan bildik yetmish yil biz,

Chin vatanning poylariga cho'kaylik tiz,

Sen yo'l boshla yo'l och endi o'zbek momo.

Xulosa qilib aytganda Muhammad Yusufning har bir she'rida hayotga bo'lgan tashnalik, teran o'ychanlik, samimiy tuyg'ular tarannumini ko'ramiz. Ayniqsa, vatan mavzusidagi she'rlarida shoir vatan haqida yozar ekan uni shunchaki ta'riflab, bayon etib qo'ymaydi. Balki, kuchli harorat cheksiz muhabbat bilan muhimi har bir kitobxon yuragiga kirib boradigan o'ziga xoslik ila o'z misralarida ijod qiladi. Shuni unutmaslik kerakki, shoir she'riyati shunchaki chiroyli so'zlar majmuasi emas bunda shoir she'riyatni jozibali qilgan sir avzuimiz boshida tilga olingan shorning samimiy qalbidir va bu qalbdagi to'lib toshgan vatanparvarlik, xalqparvarlik, erksvarlik kdabi tuyg'ulardir. U vatan mavzusida she'r yozar ekan qalbidagi bor kechinmalarni yashirmasdan aks ettirar edi. Bunda vatanning hox shonli o'tmishi, hox qora kunlari bo'lsin, xalqining fazilatu – qusurlari bo'lsin bari – barini yurakdan yozar, ijobiy xususiyatlaridan faxr - iftixor tuyg'usini tuysa, salbiy illatlardan qalbi istirobga to'lar edi. Bu emotsiyalarning barchasi Muhammad Yusuf asarlarining o'ziga xosligini, ta'sirchanligini yuzaga keltirar edi.

Shoirning vatan mavzusida yozilgan she'rlarining yana bir o'ziga xozsligi shundaki , shoir vatanni jonsiz bir materiya deb bilmaydi. Ya'ni u vatanni kuylaganda faqat to'gu – toshlarni , dashtu – dalalarni – maftunkor tabiatini kuylamaydi. Baliki, bularga hamohang tarzda bu ob'yektlarning harakatlantiruvchisi – millatini xalqini u tug'ulib o'sgan maskan bilan birgalikda vatan deb biladi va shu xalqqa millatga bo'lgan cheksiz ehtiromini o'z asarlarida boyon etadi. Bu xalqning mintalitetini, urf – odatlarini ochib beruvchi ko'z – ko'z qiluvchi asarlar shoir ijodida juda ko'p uchraydi. Masalan, “Xalqona” she'rida :

Qiz deganning ko'ksi to'la o'y bo'lar ,

Yigit bir kun yetilib bo'y bo'ladi,

Bir tandir non o'rtada, bir kosa suv,

O'nta o'zbek yig'ilsa to'y bo'ladi.

Ro'yoblarga chiqadi shirin tushlar,

Kelinchakning yengidan kuyov ushlar,

Beshiklarni bo'shatib bir - biriga,

Tug'iladi To'maris, Alpomishlar

Suyungandan onalar ko'zida yosh,

Otalar yuzida porlar quyosh.

Nabiralar to'ladi hovlilarga,

Bari bir xil - qora sochu – qora qosh,

Bola gapin yoqtirmas qaytganini,

Bizda bola qildirar aytganini,

Mayli sodiq o'ssa bas, yurtiga u,

Boshlariga ko'tarib vatanini.

Dabdabasiz davralarda nur bo'ladi,

Kuyov to'ra kelinchak hur bo'ladi ,

Qayda yalla yangrasa kelavering.

O'zbeginning to'ylari zo'r bo'ladi.

O'ziga xos ohangrabolikda yozilgan bu she'r har bir o'quvchini o'ziga rom qiladi va shu el , millatning o'ziga xosligini , urf – odatlarini, sodda va samimiyligini , qisqasi o'zbek xalqi mintaliteti haqida boy taassuot beradi. Biz shuning uchun ham Muhammad Yusuf she'riyatini xalqona she'riyat deb bilamiz shu narsa ayonki vatan xalq millat haqida Muhammad Yusufdek asarlar yozish uchun vatanni , millatni Muhammad Yusufdek sevish , ardoqlash kerak, buning uchun esa yana bir bor Muhammad Yusuf bo'lib tug'ilish kerak.

Mundarija.

1. Kirish

2. Asosiy qism

- a) Vatan mehridan yaralgan navolar
- b) Yurt muhabbatini o'zgacha ohang va takrorlanmas misralarda
tariflagan shoir she'riyati.
- c) Istiqloldan ilhomlangan ijodkor asarlari

3) Xulosa

Adabiyotlar ro'yxati.

- 1. Islom Karimov “ Yuksak ma’naviyat yengilmas kuch”**
- 2. Ozod Sharafiddinov “Ijodni anglash baxti”**
- 3. Xotam Umirov “ Adabiyot qoidalari”**
- 4. Muhammad Yusuf “Ulug’imsan vatanim” she’riy to’plami.**
- 5. Muhammad Yusuf “Qora quyosh ” dostono.**
- 6. Muhammad Yusuf “Ko’xna quduq” dostoni.**
- 7. Muhammad Yusuf “Saylanma” she’riy to’plami.**
- 8. Muhammad Yusuf “Biz baxtli bo’alamiz” she’riy to’plami.**
- 9. Muhammad Yusuf “Saylanma” she’riy to’plami 2014.**
- 10. Muhammad Yusuf “Shoir sevgisi” she’riy to’plami 2014.**